

впускатъ да преследватъ съ малките си лодки китоветъ.

Китоловците и тяхните сдружения разполагатъ вече съ специални китобойни параходи (глед. кар. № 2). На такъвъ параходъ ни настанаха и насъ, туку шо пристигналитъ—нови китоловци. На парахода трѣбваше нѣколко дни да ни запознаватъ съ начинитъ, по които ще става лова на китове. Китобойниятъ параходъ е, сравнително, малъкъ, но лекъ и подвиженъ, който въ единъ часъ взима по 14 морски мили (една мор. мила = 1800 метра).

Кар. № 3 Китоловеца, Г-нъ Г. Г.
съ харпунъ въ ржка.

На челната частъ на парахода има по едно или нѣколко специални орждия. За стреляне съ тѣзи орждия има специални гранати, въ които се поставя единъ особенъ уредъ — *харпунъ*. (глед. кар. № 3—харпунъ въ ржцетъ на нашия китоловецъ, г. Г. Г.).

Гранатата заедно съ харпуна тежи 75 кгр., а само гранатата тежи 15 кгр. Когато харпуна навлѣзе въ тѣлото на кита, механически отъ него се отварятъ четири куки, като вждица за риба и не позво-

ляватъ на харпуна да се измѣква отъ тѣлото на кита.

Уредътъ харпунъ е привързанъ за едно вжже дебело, колкото човѣшка ржка. Вжжето е прехвърлено презъ скрипци и отъ тамъ се намотова на една голѣма макара, която, като изгърми орждието, механически се размотава и освобождава вжжето, което е дълго 500—600 метра. (гл. кар. № 2.)

Съ нетърпение чакахъ момента, когато щѣхме да тръгнемъ за първия ми ловъ на китове. Това не